

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Nicolavs Clenardv Amico Integerrimo Rvtgero Resceo, S. D. P.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70781)

NICOLAUS CLENARDVS AMICO

INTEGERRIMO RUTGERO

RESCIO, S. D. P.

5 **G**RATV LOR auctam tibi familiam, alteram pro-
 lem masculam cælo redditam, vt patrem Deo com-
 mendet, alteram in terris superstitem: vt quemadmodû
 Ioannem filium viris aliquando imitandum formabis,
 ita Corneliam fortè Gracchorû olim per te videamus.
 10 Nihil fuit tota lætius epistola, quòdque me magis apud
 Rutgerum sisteret, quàm tua illa verba: Hæ sunt præci-
 puæ opes meæ. Venit enim in mentem prouerbij tui:
 Non simus miseri ante tempus: quod ego, mi Rutgere, ,,
 in hac peregrinatione sic memoria sæpius tractaui, vt ,,
 15 sensim dicere sim ausus, ne in ipso quidem tempore si- ,,
 mus miseri: quâdo nullum profectò est tempus, in quo ,,
 miseri esse cogamur, nisi ipsi velimus. Iam me ad illud ,,
 Horatianum composui. Lætus in præsens animus, quod ,,
 vltra est, oderit curare: & quantum licet, Euangelium ,,
 20 audio, ne quid curem de crastino. Ago gratias Deo, ,,
 quòd peccatorem tandem ad hanc mentem venire cõ- ,,
 cesserit. Iam agitur quadragesimus ætatis annus, & ,,
 quot, bone Iesu, minores extincti sunt? quis scit an die ,,
 crastino spirabo? Proinde, mi Rutgere, ne te crucient
 25 multorum diuitiæ. Si tibi salutare essent, iam dudum
 præbuisset, cui filiorum suorû salus est charissima. Lon-
 gè potiora dedit, vt laboribus sufficias, quos instituen-
 da iuuentus requirit. Hæreditas, ad quam festinatur in
 principio, inquit sapiens, in nouissimo, benedictione
 30 carebit. Iacta, vt facis, cogitatum tuum in Dominum,
 & ipse te enutriet. Tandem (mihi crede) futurus est
 Rutgerus Louanij, quod Badius Lutetiæ, quem virum
 velim, vt, si eò te conferas, meo salutes nomine. Tu hoc
 fortè loco cogitas, beatum me iam, & bene nummatû,
 35 facile posse de tenuiori disputare fortuna: & illud oc-
 cinis. Tu si hîc sis, aliter sentias. Imò verò felicissimus
 ocio, nihilo re nummaria te sum præstantior. Vbi multæ
 G 3 opes,

opes, multi & qui comedunt eas: & istic centū philip-
 priorū prouētū magis mihi placere poteram, quā hīc
 quingentis ducatis, si modō data fuisset studiorū tran-
 quillitas, vt omittā optatissimas mihi semper diuitias,
 de iuuetute studiosa semper bene mereri, & laboribus 5
 ignauiam excutere, omniū malarum artium matrem.
 Atque, vt ne me mutatum putes, nihil magis in votis ha-
 beo, quā quicquid restabit vitæ in posterum, totum
 aliorum institutioni consecrare, & cum Cleante labo-
 ribus immori. Id si non præstabit patria, nec reducem 10
 alere poterit, moriar in exilio, & perpetua peregrina-
 tionē, discam humanam sortem: vt cogitem me alienā
 patriam inquirere, & peregrinari à Domino, quamdiu
 versor in hoc corpusculo. Nam quōd vos istic somnia-
 tis fore, vt bene saginatus domum reuertar, & auro Lu- 15
 sitanico inertem pascam senectutem: id verō somnium
 est. Sat est, si redeam melior & animi bonis instructior.
 An ego sedem studiis delectam, mordacibus istis, & pe-
 cuniariis curis inquietabo? Non possum, mi Rutgere,
 nec volo: magis mihi libet in diem viuere, & harum re- 20
 rum nullam rationem ducere. Quando ita fermē com-
 paratum video, vt simulatq; parandis opibus animum
 intenderis, frigeant studia. Hoc propositum si aliis stul-
 tum videtur, orabo Deum, vt Apostolum suum fortiter
 instillare faciat: Habentes victum & amictum, his con- 25
 tenti simus. Nimum nimium, mi Rutgere, vitiis nostris
 indulgemus, & nihil tam facilē comminiscimur, quā
 quod cōtra Euangelicam illam *αὐτάρχειαν* bellum gerat.
 O si queam hanc mentem retinere, nihil certē velim
 magis. Ora, quæso, communem Dominum, vt etsi di- 30
 uites, etsi pauperes, etsi foris, etsi domi viuentes, sibi ta-
 men viuere faciat, non mundo. Gaudeo verō, & ex ani-
 mo tibi gratulor amicitiam Petri Nannij: Non potest
 esse vir improbus, quisquis colat meum Rescium. De
 illius literis, quid me attinet dicere? *αὐτὸν τὰ συσπράμματα* 35
δείξει. Hominem ex me salurabis quā diligentissimē:
 non potest non esse meus, qui sit Rescianus: Bene vale,
 optime

optime Rutgere, & si nimium tibi videatur epistola
theologica, nec satis Latina, veniam dabis Arabicanti-
bus: fermè calamum Latinum proximo mense perdidit.
Cras fortè rursus fabulabimur. Nūc conuolo ad Eu-
5 angelia Arabica: de quibus aliquid tibi narrare libet.
Nactus sum codicem descriptum, & versum ab hinc
annis sexcentis. Habeo & aliud exemplar ex eadem
translatione descriptum. Reperio pleraque omnia sic
se habere, vt hodie legimus in Græcorum codicibus,
10 quos sequutus est Erasmus. Illud Ioan. vlt. Si eum volo
manere. Et illud in Luca: In terra pax, hominibus bona
voluntas: & reliqua quæ Erasmus restituit, omnia sic
habent Arabes: ne putemus olim aliter legisse Græcos,
quàm hodie sonant vulgata exemplaria. Nullum non
15 moueo lapidem, vt epistolas Pauli consequar, & reli-
quos sacros codices: omnia enim sunt apud illos iam
olim versa. Quin & scripta Thomæ quædam verterunt,
& alia quàm plurima. De sacris mihi præcipuè cura est,
quæ ad vtrumque attinent Testamentum: & iam Pen-
20 tateuchum quidam habet, missurus vbi voluero. Hæ
mæ sunt opes Rutgere, quas multi non plaris facerēt,
quàm ego eorum aureos. Si his moribus, & ingeniis
nati, & facti sumus, feramus alter alterius vitium: non
possumus omnes esse Cræsi, nec omnes possumus vi-
25 deri Grammatici & *γλωττολόγοι*. Rursus vale. Eboræ
II. Octob. Anno M. D. XXXVI.

FINIS LIBRI I.

opinio Ruyere, & si quidem ubi videtur quod sola
theologica, nec satis Latina, veritas dicitur & sapientia
purissima & calidissima. Eademque eximie in his peribidi
Cassiofortis in his libris dicitur. Hic conuoluo ad pu-
2 angulis Arabice, de quibus supra dicitur in his
Petrus hinc codicem dicitur, & veritas ad hunc
annus faceret. Habes & aliud exemplum ex eodem
translatione dicitur. Repetio pluraque omnia de
le habet, et hodie sagittis extrinsecus codicibus
10 quos sedentur esse falsitas. Illud loas de se cum volo
manere. Et illud in nos: In terra par montibus bonis
voluntas: & totiusque dicitur hanc testimonium, omnia haec
habent Arabice: neque minus omnia dicitur esse Latinos
quam hodie sonat veritas: exemplaria. Nullum non
11 nouo lapidem, & quodlibet Pauli dicitur, & rhi-
quos sacros codices: omnia enim sunt apud illosiam
olim verba. Quia & scripturae hanc dicitur veritas
& hic dicitur in his libris hanc dicitur curi est
que ad veritatem dicitur Testimonium: & iam per
A racionem quidam habet, veritas dicitur. Haec
me sine opes Ruyere, que in his non satis faceret,
quam ego eandem auctoritatem. Et his moribus, de ingenio
pauca & facti sumus, testantur dicitur veritas: non
postquam omnes esse. Tunc, nec omnes postquam ver-
21 deti dicitur & dicitur. Ruyere vero. Ebor
11. Octob. Anno M. D. XXXV. dicitur.